

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om retsforfølgelse af personer med tilhørsforhold til visse politiske, autonome, multietniske eller lignende grupperinger og gadebänder, der virker ved vold og hærværk.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 14/1 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti pålægges det regeringen at fremsætte lovforslag, hvorefter det bliver muligt at retsforfølge personer med tilhørsforhold til visse politiske, autonome, multietniske eller lignende grupperinger og gadebänder, der virker ved eller udøver vold, hærværk eller lignende. Efter bemærkningerne til forslaget skal straffen for at have tilhørsforhold til en sådan gruppe eller gadebände være bøde, hæfte eller fængsel op til 2 år.

Allerede når man læser selve beslutningsforslaget, begynder alarmklokkerne at ringe, og det bliver værre endnu, når man kommer til bemærkningerne til forslaget. Her kan man bl.a. læse, at begrebet tilhørsforhold skal fortolkes meget bredt og forstås som enhver form for omgang med andre fra en af de opremsede grupper eller medløberi i forhold til disse grupper.

Trods ordlyden i selve beslutningsforslaget, som taler om grupperinger eller gadebänder, der virker ved eller udøver vold, hærværk eller lignende, er det efter bemærkningerne ikke et krav, at kriminaliteten kan tilregnes gruppen som sådan, nej, det er tilstrækkeligt, at enkeltpersoner med tilknytning til gruppen ikke viger tilbage for anvendelse af vold og hærværk.

Også selve udtrykket gruppering skal forstås bredt. Det omfatter alle løse, uformelle, ustrukturerede autonome samlinger af personer. Forslaget indebærer således, at det bliver strafbart for enhver på nogen måde at omgås personer, som er med i en gruppe, klike, eller hvad der nu kan være tale om, selv om det er andre i gruppen, der har vold eller hærværk på sam-

vittigheden. Det kan man da kalde at skyde med spreddehagl.

Jeg bryder mig bestemt heller ikke om, at man i forslaget sidestiller multietniske grupper med f.eks. gadebänder. Her stikker Dansk Folkepartis holdning til etniske minoriteter endnu en gang sit grimme ansigt frem. Det synes jeg taler for sig selv. Man er vel ikke susppekt, blot fordi man har en anden etnisk baggrund end dansk.

Jeg er naturligvis helt enig i, at vi skal gribe ind over for de kriminelle gadebänder og deltagere i demonstrationer og lign., som begår vold mod politiet og hærværk mod forretninger, f.eks. dem, vi så på Nørrebro i begyndelsen af november måned sidste år, men den vej, som Dansk Folkeparti med sit forslag ønsker vi skal gå, er jeg fundamentalt uenig i. Vi skal gå efter dem, der begår volden og hærværket, og dem, der som deltagere i optøjer og uroligheder medvirker til lovovertrædelser.

Jeg har flere gange tidligere haft lejlighed til at redegøre for straffelovens regler om medvirken og senest ved førstebehandlingen den 10. december 1998 af det konservative beslutningsforslag nr. B 51 om straf for kollektiv deltagelse i lovovertrædelser, og jeg skal ikke her i dag gentage det, jeg sagde dengang.

Essensen er, at de gældende regler om medvirken efter regeringens opfattelse er tilstrækkelige til en effektiv retshåndhævelse med hensyn til bandekriminalitet, og anklagemyndigheden ønsker heller ikke ændringer på dette område. Det er efter regeringens opfattelse et uacceptabelt brud med helt grundlæggende retsprincipper, hvis man dømmes alene for at omgås en gruppe personer, hvoraf enkelte begår kriminalitet, uden at man på nogen måde personligt har lod eller del i denne kriminalitet; det hører ikke hjemme i et retssamfund.

Dertil kommer, at det også er et helt grundlæggende retsprincip, at straffebestemmelser skal formuleres så klart, at man har rimelig mulighed for på forhånd at vide, hvad der er strafbart. Den brede pensel, som Dansk Folkeparti bruger til at beskrive rækkevidden af den ønskede straffebestemmelse, lader meget tilbage at ønske i denne henseende. Blot at tage revl og krat med i definitionen og så overlade det til politiet og domstolene at trække en fornuftig grænse mellem det lovlige og det strafbare går altså ikke.

Regeringen kan derfor ikke støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak til ministeren for, ja, ikke den helt positive velkomst til forslaget, men i hvert fald for hans kommentarer til forslaget, men jeg kunne da godt tænke mig at høre, når ministeren og regeringen nu er så afvisende over for at gribe ind over for de her grupper, hvad det så er, regeringen vil.

Jeg kan kort nævne, at baggrunden for forslaget jo er, at man på Langeland havde en nazigruppering – Blood and Honour – der igennem lang tid terroriserede lokalområdet, flygtninge og personer, der boede i nærheden af den. Vi bad så justitsministeren og regeringen om at tage rockerloven i anvendelse for at få opløst det her sted. Det ville man ikke.

Justitsministeren har selv sagt, at rockerloven måske kunne bringes i anvendelse over for sådanne grupperinger, og derfor er det, vi prøver at komme med et forslag, som giver et bud på, hvad man så kan gøre, for det står jo meget klart i grundlovens § 78, at man ikke kan have foreninger i Danmark, der virker ved vold. De skal opløses.

Derfor er det, jeg spørger justitsministeren, hvad regeringen så mener man skal gøre i sådanne tilfælde. Hvad mener regeringen så, man skal gøre efter Nørrebrouroighederne den 7. november, hvor man har anholdt meget få? Hvad kan man gøre for at sørge for, at der bliver taget hånd om den slags situationer, og at man fremover undgår dem?

Justitsministeren (Frank Jensen):

De initiativer, regeringen har taget både imod bandekriminalitet og imod kriminalitet i vores samfund, kan ikke have forbigået Dansk Folkepartis ordførers opmærksomhed, og derfor kan jeg henvise til de tidligere debatter, vi har haft i Tinget om det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er meget nemt af regeringen og ministeren at stå heroppe på Folketingets talerstol og henvise til, hvad der tidligere er sagt, og hvad der tidligere er gjort. Men kendsgerningerne er altså, at der stadig væk findes de her naziborge rundtomkring i landet, og at der udgår vold og hærværk fra de steder – det har bl.a. politimesteren i Svendborg sagt meget klart – og det er også en kendsgerning, at der efter de uroligheder, der var på Nørrebro, hvor

det er politiets vurdering, at der deltog ret mange mennesker, kun er anholdt meget få.

Jeg synes, det ville være rimeligt her set i bakspejlet, efter at det har vist sig, at man ikke har kunnet gribe ind over for de her ting, at regeringen så svarer på, hvad den har tænkt sig at gøre.

Jeg forstår, at man ikke ønsker at vedtage det her forslag, nr. B 65, som Dansk Folkeparti har fremsat, og det er for så vidt også o.k., hvis regeringen så bare vil finde på noget andet, der kan gøre det muligt at komme omkring de her problemstillinger, men det synes jeg ikke rigtig jeg hører, og derfor synes jeg, det vil være rigtigt, at regeringen svarer på det.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Den store interesse, som hr. Skaarup udviser over for dem med nazisynspunkter i Danmark, kan man ikke finde nogen steder i beslutningsforslaget.

Nu er det måske, fordi hr. Skaarup har siddet nede på sin plads og er blevet lidt urolig i stolen over, at vi andre – ikke kun jeg, men jeg tror faktisk flere ordførere med mig – er beskæmmede over, at Dansk Folkeparti benytter enhver lejlighed til at tage dem af en anden etnisk oprindelse frem. Hver eneste gang man taler om kriminalitet, prøver man at finde legitimitet ved at tage folk med nazistiske synspunkter frem. Det er en interessant lille teknik, hr. Skaarup benytter sig af.

Jeg vil bare sige til hr. Skaarup, at hvis det er de faktiske oplysninger, hr. Skaarup er interesseret i, så kan jeg fortælle, at den pågældende naziborg i Kædeby på Langeland ikke eksisterer længere. Det kan forhåbentlig glæde hr. Skaarup; det glæder i hvert fald mig.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige til ministeren, at det er helt korrekt, at den naziborg på Langeland nu er sat til salg, men det er ikke regeringens skyld, at det er sket, og vi ser stadig væk i Danmark andre aktiviteter fra nazistisk eller nynazistisk side, eller hvad man nu siger det er, f.eks. i Nørresundby, hvorfra der udgår de her trusselsbilleder. Og vi synes altså, det ville være rigtigt, at man i Danmark, inden der sker et mord, inden der sker voldsomme overfald, som vi har set det i Sverige, f.eks. på kunstneren Michael Wiehe, sørgede for at gøre noget her.

Må jeg så ikke sige til justitsministeren, der siger, at der ikke er nævnt noget om nazigrupperinger i forslaget, at der i bemærkningerne står: »Et eksempel på en sådan gruppering kunne være nazigruppen Blood and Honour fra Langeland. Nazigruppen står ifølge Svendborg Politi bag en del vold og hærværk i området, og personer med et tilhørsforhold til gruppen eller med adgang til grupperingens »naziborg« vil være omfattet af forslaget.« Det er den direkte udløber af, at vi har fremsat det her forslag.

Må jeg endelig sige til justitsministeren, at det var jo karakteristisk for Nørrebrouroighederne den 7. november, at politiet estimerede, at det ikke bare var autonome, men i høj grad også en multietnisk forsamling, der begik det her hærværk. Det er altså sagt af politiet selv, at det var en multietnisk sag.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu vel, hr. Skaarup har ret: Man skal over i bemærkningerne for at finde noget, der knytter sig til det, som hr. Skaarup ligesom trækker frem her fra talerstolen. Men af selve beslutningsforslaget, det, som lægges frem i Folketinget til beslutning, fremgår der ikke noget om det tema; men det er rigtigt, at det fremgår af bemærkningerne.

Det, der fremgår, er, at folk med en anden etnisk baggrund – det er jo lidt interessant, ikke? – skal trækkes over i selve beslutningen, og det var det, der gjorde, at jeg endnu en gang følte mig påvirket af det menneskesyn, som hr. Skaarup og Dansk Folkeparti repræsenterer. De benytter enhver lejlighed, når vi taler om, hvordan vi kan bekæmpe kriminalitet i vores samfund, til at tage folk med anden etnisk oprindelse frem, og det i sig selv gør, at de kan rykkes frem, men ikke dem med nazisynspunkter; de skal gemmes ovre i bemærkningerne.

Må jeg så sige til hr. Skaarup, at det, som er min og regeringens bestræbelse, er at bekæmpe enhver form for kriminalitet, der begås. Derfor har vi styrket politiet ganske klækkeligt og vil gøre det i de næste 4 år med det politiforlig, vi har indgået med en bred kreds af partier. Og vi har skærpet lovgivningen på en række områder og givet politiet bedre redskaber til at forfølge den kriminalitet, der begås i vores samfund, gennem en udvidet adgang for politiet via bestemmelser i retsplejeloven.

Men når hr. Skaarup med det her forslag lægger op til, at fordi man har en bekendt, der

begår kriminalitet, skal man også selv straffes, vækker det i hvert fald hos mig mindelser om et andet forslag, som kom frem på Dansk Folkepartis landsmøde, om, at man kunne straffe folk i flere generationer.

Nu er det ikke alene, fordi man er familiært tilknyttet, nu er det også, fordi man har et bekendtskab. Det er et menneskesyn, og det er udtryk for omsættelse af et menneskesyn i retsprincipper og en retspolitik, som jeg på ingen måde finder sympati for.

Dorte Bennedsen (S):

At kriminelle gadebander og deltagere i demonstrationer, der medvirker til voldelige handlinger, skal forfølges og straffes, er der næppe nogen som ikke er enig i.

Vi har i straffeloven et regelsæt til at straffe både dem, der begår volden eller hærværket, og dem, der medvirker dertil. Men der er, synes jeg, god grund til at understrege, at et retssamfund bl.a. er kendetegnet ved, at straffebestemmelserne er så klare, at man i hvert fald har en rimelig mulighed for at vide, hvad der er strafbart.

Ser vi på Dansk Folkepartis forslag, må vi konstatere, at det er et håndfast bud med dette retsprincip, for ifølge forslaget skal man kunne dømmes uden på nogen som helst måde selv at have begået kriminalitet eller medvirket dertil, blot man omgås en gruppe eller en klike, hvor en eller flere begår kriminalitet.

Jeg synes efterhånden, det er svært at forestille sig, hvad det er for et retssamfund, Dansk Folkeparti ønsker, om det da overhovedet ønsker noget. Man får efterhånden en fornemmelse af, at for Dansk Folkeparti er retssikkerhed noget, som skal omfatte de pæne, de lovlydige, de ordentlige, medens de andre, lovovertrædere, eller som i dette her tilfælde dem, der omgås lovovertrædere, ja, de er jo selv ude om det, og derfor har de ikke krav på en nogen form for klare regler eller anden form for retssikkerhed.

I det socialdemokratiske retssamfund skal folk, der begår kriminalitet eller vold, og folk, der medvirker til det, straffes, men man skal aldrig kunne straffes for overtrædelser, man ikke har lod eller del i,

Socialdemokratiet kan under ingen omstændigheder støtte forslaget, som vi faktisk ser som et skridt på vejen til at undergrave vores retssamfund, fordi det lægger op til at straffe folk, der faktisk intet ulovligt har begået.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge fru Dorte Bennedsen, om hun så kan løfte sløret for, hvad det er, regeringen kunne tænke sig at gøre ved de problemstillinger, som det her beslutningsforslag relaterer sig til. Jeg synes ikke, at jeg fra ministerens side hørte nogen løsningsforslag, og derfor synes jeg, at det vil være rigtigt at spørge den socialdemokratiske ordfører, hvad man vil gøre ved situationen på Nørrebro f.eks., hvor vi stadig væk har ganske få anholdte efter urolighederne den 7. november, vel vidende at alle, politiet og andre, der bor på Nørrebro, siger, at der altså var en meget, meget stor deltagelse både af andengenerationsindvandrere og autonome grupper i det hærværk, der fandt sted.

Hvad vil regeringen egentlig gøre for at give politiet de virkemidler, der skal tages i anvendelse her? Vi anviser med forslaget den mulighed, at politiet kan sige: Jamen grupper, der har et tilhørsforhold til de her autonome grupper, som begår hærværk, skal man have mulighed for at tage fat i fra politiets side. Det svarer lidt til maskeforbudet, som regeringen nu selv vil indføre, hvor det er et princip, at politiet har den mulighed at tage maskeforbud i anvendelse.

Vi vil gerne give politiet lidt flere muligheder. Hvad vil Socialdemokratiet gøre her?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg var inde på det tidligere på dagen, at når man stiller noget konkret over for Dansk Folkeparti, så glider de. Her er det lidt omvendt. Når Dansk Folkeparti ikke kan få medhold i det, som er intentionen i det her, så glider man over i noget andet.

Det her handler for Socialdemokratiet om, at man vil ud og have mulighed for at straffe folk, der intet andet har gjort end at omgås nogle folk, der muligvis har gjort noget kriminelt. Det er en blankocheck af et format, som jeg aldrig tror, jeg har været ude for i dansk retspolitik.

Når nu hr. Peter Skaarup siger: Hvad vil vi gøre, der er kun nogle ganske få anholdte, så vil jeg stille et spørgsmål til hr. Peter Skaarup.

Synes hr. Peter Skaarup, at det er fint at gå ud og få 10 gange så mange anholdte, bare fordi de kender nogen, der kender nogen, der kendte nogen, som gjorde noget kriminelt? Det handler dog om at få anholdt de rigtige, dem, der har medvirket. Og kravet her er ikke engang, at

man skal have medvirket. Man skal bare have kendt nogen, der har gjort det.

Det er et grundlæggende skred i dansk retspolitik, som vi ikke vil medvirke til.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Undskyld jeg siger det, men det er altså noget pjat at komme med, at det her handler om, at man bare skal have kendt nogen, der har gjort noget kriminelt. Vi taler om personer, der f.eks. opholder sig i en naziborg, hvorfra der udgår vold og hærværk. De personer har selvfølgelig et ansvar for at holde øje med, at de ikke færdes i en gruppering i en nazistisk sammenhæng, hvorfra der udgår vold og antiparlamentariske metoder, og derfor siger jeg, at det bør være politiets mulighed at kunne gribe ind over for sådan nogle personer.

Jeg siger ikke, at politiet skal gøre det. Det er ikke sikkert, politiet vurderer, at den enkelte situation er en god lejlighed til det, men jeg siger, at politiet skal have den mulighed. For det vil jo også sende det signal til de unge mennesker, der er tale om, der formentlig er meget rodløse, at de skal holde sig væk fra en naziborg, hvorfra der udgår vold og hærværk, og hvor der åbenlyst ligger våben, der bliver brugt til at terrorisere både flygtninge og anderledes tænken- de i nærområdet. Det burde da være en mulighed, som politiet skulle have, uden at de dermed skulle kunne sige, at lige netop den person begik det her overfald eller det her hærværk.

Det er jo lidt mærkeligt, at Socialdemokratiet ikke konkret herfra kan sige, hvad man så vil gøre. Hvis man ikke vil give politiet den mulighed, hvad vil man så gøre? Det er det, jeg spørger fru Dorte Bennedsen så inderligt om. Hvad skal man gøre fra samfundets side, når man ikke vil være med til et forslag som det her?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jamen konkret på hr. Skaarups forslag kan jeg da svare, at det da næppe er nogen hemmelighed, at hverken jeg eller mit parti har været dybt forelsket i tanken om maskeforbud.

Vi har imidlertid haft en dialog med politiet, og politiet lyttede til politiet, og derfor kommer det her. Det er sendt til høring. Jeg ved ikke, hvornår høringsfristen er, men i hvert fald ligger der et forslag, som er sendt ud til høring blandt en række organisationer.

Det er, fordi vi heller ikke synes, at folk skal kunne putte sig bag masker, når de begår kriminalitet. Det tror jeg vil være et meget effektivt instrument over for Nørrebro f.eks.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg anerkender da, at Socialdemokratiet nu er parat til at indføre det maskeforbud. Efter at partier herinde i Folketinget har tigget og bedt Socialdemokratiet om det her i årevis, så er det lykkedes at overbevise dem. Ikke fordi man åbenbart er varm på det i Socialdemokratiet, kan jeg forstå, nej, men fordi politiet siger, at det altså er vigtigt at gøre. Så kan det godt være, at Socialdemokratiet kan lytte til det efter mange, mange år, hvor det her forslag har været fremsat dels af De Konservative, dels af Venstre, dels af Dansk Folkeparti.

Så det er da glimrende. Og så er det, jeg spørger: Vil Socialdemokratiet så også være med til – hvis politiet går ud og anbefaler at kunne tage de personer i varetægt, der f.eks. var årsag til Nørrebrouroighederne den 7. november, få flere af dem taget ind til anholdelse – at gennemføre forslag, der kan sikre det? For det ville da være et fremskridt. Så hvis politiet kommer og beder om det, så følger Socialdemokratiet op på det? Det er ligesom det, jeg efterlyser.

Man kommer med en afstandtagen til et forslag fra Dansk Folkeparti, og man kritiserer i øvrigt, at vi aldrig kommer med nogen forslag. Det har jeg set fru Ritt Bjerregaard kritisere i flere aviser: Dansk Folkeparti kommer aldrig med nogen forslag. Men nu, hvor vi så kommer med et, så kuler man det ned og vil ikke komme med noget andet i stedet. Det forstår vi simpelt hen ikke. Derfor ligger der altså en byrde på de partier, der kommer med kritik af sådan nogle forslag; de skal komme med noget andet, der virker.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er jo korrekt, at vi sagde nej til maskeforbudet i en årrække. Det gjorde vi bl.a., fordi Københavns Politis daværende politidirektør ikke mente, at det var et rimeligt middel at bruge. Nu har politiet ændret holdninger, og vi har drøftet det med dem, og dermed blev det dét valg.

Politiet har selvfølgelig mulighed for i forbindelse med Nørrebroballaden, og hvad det nu

ellers måtte være, at gå ud og anholde folk, som de har en fornemmelse af har ansvaret i de her sammenhænge. Jeg tvivler på, at dansk politi nogen sinde kommer og siger: Vi vil gerne have en blankocheck til i øvrigt at gå ud og arrestere en masse mennesker, som ikke var til stede ved demonstrationen, men som har kendskab til eller omgås nogle af disse her mennesker. Den ide tror jeg ikke på. Og jeg synes heller ikke, den virker sympatisk.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu skal jeg jo ikke lave nogen alliancer her med hr. Skaarup, men jeg glæder mig til at høre fru Dorte Bennedsens tale, når vi skal diskutere maskeforbudet, for der ligger jo et forslag, der skal behandles i regeringen. Det forslag, der ligger på nuværende tidspunkt, giver jo mulighed for, at man faktisk kan anholde folk, der er i besiddelse af et halstørklæde, og det er der jo temmelig mange, der kan være i besiddelse af ved en demonstration. Så jeg glæder mig meget til lige præcis de ord, som fru Dorte Bennedsen brugte i sin ordførertale, og som jeg synes var meget velvalgte ord og meget gode ord, at vi får dem at høre igen, når vi diskuterer maskeforbudet om nogle uger.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er ikke noget rart beslutningsforslag; Dansk Folkeparti her har fremsat. Multietniske grupperinger sidestilles med gadebänder, og blot løselig, selskabelig må man tro, omgang med bestemte grupperinger skal være strafbart. Forslaget er i teksten og ikke mindst i bemærkningerne udtryk for et retssyn, som vi må tage afstand fra.

Vi har naturligvis i Venstre den grundlæggende opfattelse, at alle forbrydelser skal straffes; voldsforbrydelser skal straffes strengt.

Vi mener også, at politiet skal have bedre muligheder for at opklare sagerne end i dag. Det gælder ikke mindst, når der er tale om bandekriminalitet. Det er jo begrundelsen for, at vi sammen med Det Konservative Folkeparti har foreslået maskeforbud, tidligere har foreslået begrænset adgang til agenter, begrænset adgang til at føre vidner, hvis navn de tiltalte ikke kender. Men forslaget her er jo ikke just udtryk

for, at man ønsker at gøre det lettere at opklare forbrydelser, tværtimod.

Nu skal politiet til at rende rundt og kontrollere, hvem vi kender, og hvem vi kommer sammen med. Og har vi været så uheldige at falde i dårligt selskab, så kan vi altså risikere, hvis Dansk Folkeparti skal bestemme, at politiet en dag står i stuen og vil have os straffet for noget, som andre har begået. Det minder om de kaskaske romaner. Ingen borger skal mere kunne vide sig sikker for myndighederne. Det går naturligvis ikke.

Vi har i Danmark for længst forladt det middelalderlige system, hvor en by udvalgte sig en syndebuk, når man ikke kunne finde gerningsmanden. Forudsætning for, at man i Danmark skal kunne straffes for en forbrydelse, må selvfølgelig fortsat være, at man på en eller anden måde har været med i forbrydelsen, enten i selve gerningens udførelse eller ved råd eller dåd har bistået i større eller mindre grad.

Forslaget har også en kedelig undertone, som vi må tage afstand fra. Man kan altså ikke sideløbende kriminelle gadebander med multikulturelle grupper. Skulle det også være – var der et folketingsmedlem i Venstre, der spurgte om – venskabsforeninger mellem Danmark og andre lande eller Sydslesvigsk Vælgerforening, eller hvad?

Så siger hr. Skaarup, at dette er et virkemiddel for politiet. Næh, ikke i kampen for at opklare forbrydelser. Det giver mere arbejde til politiet at rende efter de forkerte. Og uanset hvordan man formulerede sådan et forslag, og selv om det blev til lov, så skulle man jo på en eller anden måde i retten bevise en eller anden form for tilknytning, og retten ville aldrig hoppe på så løselige tilhørsforhold og så slap en formulering, som der her er tale om. Det er forbryderne, der skal straffes. Det er ikke alle mulige venner og bekendte, der har omgang og tilhørsforhold til forbrydere.

Men o.k. Når man tænker på, hvad Dansk Folkepartis leder tidligere har sagt om udvisninger af forældre og bedsteforældre til forbrydere, så må vi jo nok til at vænne os til, at Dansk Folkeparti er ved at få en mere fast formuleret politik om, at fædrenes synder skal nedarves på sønnerne i flere generationer, hvad enten det drejer sig om straf eller udvisning. Det er vi i Venstre stærkt imod.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre er uforudsigelige. Jeg havde da fået den opfattelse, at Venstre var et af de partier, som gerne ville have mere lov og orden i samfundet, gerne ville sikre, at vi ikke ser nazistiske grupperinger, der virker ved vold, og at vi ikke ser autonome grupper og multietniske grupper på Nørrebro, der laver vold og hærværk mod anderledes tænkende. Det har jeg åbenbart misforstået efter det her ordførerindlæg fra fru Birthe Rønn Hornbech.

Fru Birthe Rønn Hornbech siger, at det her er noget med bare at kende en person, der er kriminel, men det står der ikke nogen steder noget om i forslaget. Fru Birthe Rønn Hornbech siger, at fordi man er en multikulturel eller multi-etnisk gruppe, så skal man kunne arresteres. Det står der heller ikke noget om i forslaget. Der står: Multietniske grupperinger, der virker ved vold og hærværk, gadebander, der virker ved vold og hærværk. Dem burde vi vel alle sammen kunne være enige om ikke var nogen, som man skulle acceptere i et retssamfund som det danske.

Så derfor håber jeg, at Venstre vil gennemtænke det her en gang til og selv komme med nogle forslag til, hvad man så gør. For det er meget interessant at gå op og kritisere andre partier for de tanker, de nu har gjort sig, men så bør man jo også komme og sige: Jamen så gør vi det på den her måde. Men sagen er jo, at Venstre ikke kommer med noget ved den her lejlighed. De siger bare: Ned med det her forslag, det duer ikke.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Peter Skaarup siger, at han mener, Venstre går ind for lov og orden. Jeg vil sige, vi går i hvert fald ind for ro og fred. Derfor har vi fremsat forslag adskillige gange i denne folketings-sal om at give politiet bedre muligheder for at opklare forbrydelser.

Det har altså sine grænser i et retssamfund. For lov går vi ind for. Det står her uden på døren: Med lov skal land bygges. Meningen er, at magthavernes magt skal begrænses af hensyn til den enkelte borgers retssikkerhed. Derfor forlanger vi altså som noget helt grundlæggende i dansk ret – og sådan har det været siden 1241 med visse uheldige afbrydelser indimellem – at en forbrydelse klart skal være beskrevet.

vet i en lov. Hvem der er gerningsmænd skal klart være beskrevet i en lov. Anklagemyndigheden skal føre beviser i retten for, at der er sket en forbrydelse, og at det er de personer, der er tiltalt. Så kan der falde en dom. Men ikke før.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg håber da fortsat, at Venstre går ind for lov og orden, men jeg kan altså godt komme i tvivl, og det synes jeg da heller ikke, at fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg ændrede ved. Jeg kan godt komme i tvivl efter det ordførerindlæg, der kom her.

Det her beslutningsforslag er jo grundlæggende én stor tillidsklæring til politiet, til politiets vurderinger af, om der f.eks. skal være maskeforbud i en konkret demonstration, til politiets vurderinger af, om der i den pågældende demonstration f.eks. indgår voldelige elementer, til politiets vurdering af, om der på et nazistisk tilhørssted findes våben og overfaldsmænd. Det er politiet, der skal tage stilling til alle de her ting. Vi kommer bare som lovgivere og siger til politiet: Værsgo, her har I et hjælpemiddel til at gøre mere ved kriminaliteten i Danmark. Og så kommer Venstre som et lov og orden-parti og nedgør det og kommer ikke selv med egne forslag til det. Det synes jeg er under al kritik. Og der er altså brug for, at også Venstre kommer på andre tanker her, for ellers får vi altså den kriminalitet, som jeg ellers har forstået, at Venstre gerne vil til livs.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen hr. Skaarup behøver ikke at være i tvivl. Vi må konstatere, at der er nogle meget store grundlæggende forskelle mellem Venstres syn på, hvordan det danske straffesystem skal være indrettet, og Dansk Folkepartis ønsker.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg må indrømme, at den konservative folketingsgruppe heller ikke er imponeret over beslutningsforslaget. Vi mener, det er rigtigst at koncentrere sig om dem, der begår noget ulovligt, fremfor dem, som måske, måske ikke vil gøre det eller har gjort det. Og hvem er det, man vil kriminalisere? Ja, det beskriver beslut-

ningsforslaget efter min mening jo meget klart, eller måske snarere meget uklart.

Man skriver, at det er et tilhørsforhold, og nu citerer jeg fra bemærkningerne til forslaget, side 2: »for alle løse, uformelle, ustrukturerede, autonome samlinger af personer«. Det er faktisk ikke særlig klart.

Og jeg går over på side 3, hvor man også prøver at forklare, hvad det er for nogle grupper, man ikke må have et tilhørsforhold til. Der står: »et sammenrend og en blanding af autonome og 2. generationsindvandrere, der spontant eller planlagt samles i gaderne«. Det er noget ustruktureret: En tilfældig sammenblanding af nogle, der tilfældigt samles i gaderne. Tænk, hvis man kommer ind imellem dem, så tilhører man dem, og så er man altså straf skyldig.

Nej, det må være en fuldstændig umulig opgave for en domstol at tage stilling, hvis dette blev til lov. Det ville være de rene tilfældigheder, der afgjorde, om en person kunne dømmes for at have et tilhørsforhold eller ikke. Derfor må vi afvise det. Men Det Konservative Folkeparti vil godt anvise en række veje til, hvordan målet kan nås. Lad mig bare nævne fire:

For det første ønsker vi et maskeforbud, og det gør regeringen også. Tak for det. Ikke et ord mere om det. Det er vi glade for.

For det andet så ønsker vi særlige sanktioner og særlige indsatser over for helt unge, der er ude i en kriminel løbebane eller på vej ud i en sådan, og det skal være sanktioner, der er skræddersyet til at få de unge væk fra kriminaliteten, og sanktioner, der også kan anvendes til unge under den kriminelle lavalder.

For det tredje ønsker vi hårdere og hurtige straffe ved grov vold.

For det fjerde ønsker vi en hurtig og konsekvent udvisning af udlændinge, der begår alvorligere kriminalitet.

Det er fire konservative mærkesager, som vi mener kan definere, kan bruges af både politi og domstole og kan medvirke til at nå det mål, som alle har: Mindre kriminalitet i samfundet.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt indledningsvis lige takke hr. Helge Adam Møller for de fire konkrete punkter, som Det Konservative Folkeparti går ind for: udvisning af kriminelle udlændinge og f.eks. maskeforbud. Jamen det er jo alt sammen rigtig gode ting, og jeg synes, at De Konservative på anderledes vis end Venstre anviser, hvad det så er,

man vil, også efter et kommende folketingsvalg. Og det kan da kun glæde os, at det er i den retning, man vil gå.

Men må jeg ikke sige til hr. Helge Adam Møller om det med, at det er lidt ustruktureret, og at der er nogle usikkerheder og sådan noget: Det er jo en grundlæggende mistillidserklæring til politiet. Ikke så meget til Dansk Folkeparti, men til politiet, som jo er dem, der skal bestemme ud fra det her beslutningsforslag, om man skal bruge denne her lov. De skal jo også i forhold til regeringens forslag om et maskeforbud bestemme, om man skal bruge maskeforbudsloven.

Derfor er det en mistillidserklæring til politiet, hvis det er sådan, at De Konservative siger, at det kommer til at ramme tilfældige, og at det kan være rene tilfældigheder, der afgør, om man bliver anholdt eller ej. Jamen det er politiet, der afgør det, og vi må da have tillid herinde fra Folketinget til, at politiet i de enkelte tilfælde selvfølgelig ikke lader rene tilfældigheder afgøre, hvem man fængsler, og hvem der bliver dømt, men at de sørger for, at det kun er i ekstreme situationer, hvor der er brug for det, at politiet går i gang.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

For god ordens skyld: Jeg og den konservative folketingsgruppe har ikke mistillid til politiet, tværtimod. Men jeg må indrømme, at hvis jeg selv var politimand – det kunne jeg såmænd godt tænke mig indimellem – så ville jeg indimellem, sådan som det her forslag er udformet, komme meget i tvivl om, hvad jeg skulle gøre. Det tror jeg også, domstolene ville, selv om de har god tid til at sidde og overveje. Politimanden står her og nu og har tit 2 sekunder til at træffe den rigtige afgørelse. Domstolene har måske 2 måneder. Selv domstolene, tror jeg, ville komme voldsomt i tvivl.

Det er ikke godt arbejde. Det er en smutter.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg forstår på De Konservatives ordfører, hr. Helge Adam Møller, at der er brug for måske at bruge nogle eksempler, for at De Konservative forstår tankegangen i forslaget. Jeg synes, et godt eksempel er de uroligheder, vi så på Nørrebro den 7. november, hvor vi har en situation nu med meget, meget få anholdte og fængslede fra de uroligheder. Vi ser en situa-

tion, hvor mange borgere på Nørrebro ikke forstår, hvorfor der ikke er flere, der fra politiets side er blevet taget fat i i denne her forbindelse. For alle ved, at der var mange mennesker, der stod bag de optøjer, der var.

Og dér er det her forslag jo vældig godt, for politiet ved udmærket godt på Nørrebro, hvem det er, der går og laver de her ulykker, hvem det er, der laver hærværket, hvem det er, der laver volden. Men de mangler beviset til at gå ind til den pågældende og sige: Det er altså lige nøjagtig den her person, der er med i den pågældende gruppering, som sammen med andre står bag ved de her ting. Og det her forslag vil give politiet, i en periode, mulighed for at gribe ind over for de ulovligheder.

Anne Baastrup (SF):

Nu vil jeg prøve at give hr. Peter Skaarup en overraskelse. Jeg vil nemlig læse op fra straffeloven. Jeg tror aldrig nogen sinde, hr. Peter Skaarup har læst den her bestemmelse. Det drejer sig om straffelovens § 133:

»Den, som fremkalder opløb med det forsæt at øve eller true med vold på person eller gods, straffes med fængsel indtil 3 år eller hæfte. På samme måde straffes de, der ved et opløb, under hvilket nævnte formål er lagt for dagen, optræder som opløbets ledere, samt enhver deltager, der undlader at efterkomme øvrighedens lovligt forkyndte påbud til mængden om at skilles: (...) Begås der under sådant opløb nogen under dets formål hørende forbrydelse, straffes opløbets anstiftere eller ledere samt deltagerne i den begåede forbrydelse med fængsel indtil 6 år, for så vidt forbrydelsen ikke efter sin beskaffenhed medfører større straf«.

Jeg vil så også overraske hr. Peter Skaarup med vores medvirksombestemmelse. Det er straffelovens § 23. Jeg nøjes med stk. 1: »Den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen.«

Til slut vores forsøgsparagraf. Det er § 21 i straffeloven, hvis hr. Peter Skaarup på et tidspunkt har tænkt sig at slå op i den: »Handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke udførelsen af en forbrydelse, straffes, når denne ikke fuldbyrdes, som forsøg.«

Hvad er det, hr. Peter Skaarup vil derudover, andet end at have mulighed for, at der lige oven over står, at det er multietniske grupper, der skal rammes. Hr. Peter Skaarup og hans parti ønsker at få den overskrift på Folketingets

dagsorden, at multietniske grupper virker ved vold. Og hvad er det så, når hr. Peter Skaarup står her i salen og skal forklare sig? Så er det ikke multietniske grupper og nogle specielle lovovertrædelser, han henviser til, nej, det er naziborge.

Hr. Peter Skaarup kan jo i virkeligheden ikke stå inde for det her beslutningsforslag. Hr. Peter Skaarup har jo overhovedet ikke læst straffelovens bestemmelser. Det ville være smart, hvis hr. Peter Skaarup her ville fortælle, hvad det ud over medvirkensbestemmelsen er, hr. Peter Skaarup ønsker skal straffes. Og i givet fald: Hvad er det så for nogle grupperinger inden for de multietniske grupper, der specielt virker ved vold?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu tror jeg, vi skal tage det fuldstændig roligt. Jeg kom i tvivl om, hvorvidt det her var en ordførertale eller en oplæsning fra lovgivningen. Og da må jeg sige til fru Anne Bastrup: Det er ikke nødvendigt at læse op af lovgivningen for at fortælle Dansk Folkeparti, hvad der står i den. Vi kender udmærket godt lovgivningen, og vi ønsker ikke nødvendigvis, at vi skal føre sådan en skinger tone i debatten.

Vi har stille og roligt fremsat et forslag her i Folketinget, der prøver på at rette op på nogle af de skævheder, vi ser i lovgivningen, et slapt retssystem bla., og derfor synes vi, det er underligt, at man kommer med sådan en skinger tone, som fru Anne Bastrup gør.

Må jeg så ikke sige med hensyn til det multietniske, som fru Anne Bastrup ganske rigtigt læser op: Vi synes ikke om multietniske grupper, der virker ved vold og hærværk, som vi så det på Nørrebro den 7. november. Så vi fremlægger altså også i det her forslag en holdning om, at autonome grupper, der virker ved vold og hærværk, skal man gøre noget ved fra politiets side. Vi skriver noget om gadebander. Vi skriver noget om nazistiske grupper og lignende grupperinger, der virker ved vold og hærværk.

Hvad ondt er der i, at man nævner de klare, faktuelle ting, som alle ved, nemlig at der jo var multietniske grupper med under Nørrebrouroighederne. Det kan der vel ikke være noget ondt i?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Nu er det rent faktisk sådan, at hr. Peter Skaarup ikke kender sit eget beslutningsforslag. Det beslutningsforslag, der er til afgørelse her i Folketinget i dag, har ikke på noget tidspunkt en bestemmelse om nazistiske grupper. Det er først nu her, da debatten skal tages, at hr. Peter Skaarup som de eneste eksempler nævner nazisterne. Det står ikke i den tekst, der skal vedtages. Det kan godt være, at der står en enkelt sætning om det i bemærkningerne, men det står ikke i det øvrige.

Sagen er den, at hver evig eneste gang Dansk Folkeparti ønsker at rejse et retspolitisk emne, så er det altid med overskriften »multietniske grupperinger«. Har hr. Peter Skaarup dog ingen anstændighed? Ville det ikke være smart, hvis hr. Peter Skaarup svarede på mit spørgsmål: Hvad er det konkret for en ændring af medvirkensbestemmelserne, som hr. Peter Skaarup ønsker? Har hr. Peter Skaarup overhovedet læst medvirkensbestemmelsen? Er hr. Peter Skaarup opmærksom på, at det – når justitsministeren er nede i EU og snakker om vores medvirkensbestemmelser – er meget, meget vidtgående? Eller hr. Peter Skaarup deltager måske ikke i Retsudvalgets diskussioner om det? Fordi dér er jo ikke overskrifter.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg bliver vist nødt til at repetere for fru Anne Bastrup, hvad det er, der er baggrunden for det her forslag.

Den konkrete baggrund er jo, at Dansk Folkeparti ønskede, at man skulle få lukket den naziborg på Langeland. Vi gik til justitsministeren og bad ham om at se på, om man kunne bruge rockerloven i den forbindelse. Da var det, at justitsministeren svarede, at det kunne man ikke. Det mente han ikke, selv om han i øvrigt selv havde udtalt, at det kunne man måske godt, på et tidligere tidspunkt, i forhold til Nørresundbysagen. Det er så en anden sag.

Derfor fremsatte Dansk Folkeparti det her forslag, fordi vi godt ville sørge for, at politiet får de virkemidler, som de ikke har på grund af, at rockerloven ikke kan virke mod de her nazistiske grupperinger.

Så siger fru Anne Bastrup, at der ikke står noget om nazistiske grupperinger i forslaget. Der står på forsiden, at det drejer sig om retsforfølgelse af personer med tilhørsforhold til

visse politiske – herunder selvfølgelig nazistiske – autonome, multietniske eller lignende grupperinger og gadebander, der virker ved vold og hærværk.

Og så ved fru Anne Baastrup udmærket godt, at i lovgivningen går man tilbage og ser på, hvad der er baggrunden for den lovgivning, der skal vedtages, og dér står navnene højt og tydeligt i bemærkningerne til forslaget: Rebel står der, Rød Ungdom står der, Blood and Honour fra Langeland står der, nazigrupperinger står der – alt sammen noget, man leder tilbage efter, hvis man skal dømme nogen ud fra en lovgivning, som er blevet vedtaget.

Så derfor kan fru Anne Baastrup ikke komme i tvivl om, at det her forhold faktisk er nævnt gentagne gange i forslaget.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må gøre opmærksom på, at den røde knap har lyst et lille stykke tid, så taletiden er udløbet.

Fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hvad er det for en multietnisk borg, der skal fjernes? Har hr. Peter Skaarup på noget tidspunkt påvist, hvad det er for nogle multietniske grupperinger, der virker ved vold eller hærværk? Hvad er det egentlig, hr. Peter Skaarup ønsker med det her, andet end at sikre, at der i overskriften i avisen, hvis der er nogle, der tager den her debat op, står, at Dansk Folkeparti mener, at multietniske grupper virker ved vold og hærværk?

Og så vil jeg godt spørge: Hvor mange forskellige typer af etniske minoriteter er der i den dér gruppe? Hvor meget skal der til, for at der er tale om »multi«?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning, og det bliver den sidste for denne ordfører.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

To ting til fru Anne Baastrup: Når vi taler om multietniske grupper, er det jo et normalt udtryk, man bruger her i landet, f.eks. om grupper af andengenerationsindvandrere. Og jeg har flere gange nævnt et eksempel på, hvorhen fru Anne Baastrup skal rette opmærksomheden, f.eks. Nørrebro i forbindelse med den 7. no-

vember, hvor vi så multietniske grupper, vi så autonome grupper, vi så andre. Ingen ved præcis, hvem det er, men vi ved i hvert fald fra politiet, at man siger, at det var multietniske grupper, der medvirkede under Nørrebrourolighederne.

Det må jo være svar nok til fru Anne Baastrup, når hun påstår, at vi ikke har gjort os klart, hvem det er. Det er f.eks. dem, der smadrede hele Nørrebrogade den 7. november, vi taler om her, for at skære det fuldstændig ud i pap. Og jeg har ikke sagt noget om nogen multietniske borgere, men jeg har sagt, at der er grupper af multietniske personer her i landet, der begår grov vold.

Statistikkerne viser det meget tydeligt: Den grove vold er illustreret ved, at der er en større kriminalitet blandt udlændinge i Danmark, end der er blandt danskere. Vil fru Anne Baastrup bestride det?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anne Baastrup, og derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hvor er den multietniske borg, som hr. Peter Skaarup mener man kan fjerne? Er det Indre Nørrebro, der skal fjernes? Er det sådan, at hvis man har en etnisk baggrund, som er forskellig fra en dansk, så må man ikke bo på Nørrebro, for så kan man risikere at blive sat fast i 2 år efter det her forslag? Er det det, hr. Peter Skaarup vil?

Elisabeth Arnold (RV):

Man kan jo have mange diskussioner om, hvad begrebet multietnicitet indebærer, og jeg vil da gerne spørge, om det f.eks. også betyder en forsamling bestående af danskere, svenskere og nordmænd. Blicher den også opfattet som multietnisk i hr. Peter Skaarups verdensbillede?

Jeg synes, det har været en meget interessant debat, og jeg vil navnlig sige, at indlægget fra Venstres ordfører var meget oplysende, fordi det gjorde opmærksom på, hvad der står uden for indgangsdøren til denne sal, nemlig »Med lov skal land bygges«, og sådan har det været her i Danmark med mindre, uheldige afbrydelser siden 1241.

Den konservative ordfører sagde, at det var en smutter, det her. Jeg er alvorligt bange for, at det overhovedet ikke er nogen smutter. Jeg er

alvorligt bange for, at det her forslag er dybt alvorligt ment. Jeg vil også gerne sige, at jeg er meget nervøs for, at vi eventuelt kan stå over for et forslag, som er fremsat af en kommende justitsminister i en VKO-regering – det kan man ikke vide, men det kunne måske tænkes – og jeg synes, det ville være interessant at høre, om hr. Peter Skaarup har tænkt sig at fremsætte det, hvis han en dag bliver justitsminister. Så vil han komme i alvorlig konflikt med det, der står uden på portalen til indgangen til salen her.

Jeg synes, det er et ulækkert forslag, det her, jeg synes, det er ubehageligt; det er krænkende for vores retssikkerhed, for vores retsbevidsthed, for vores retstradition. Jeg bryder mig ikke om det, Det Radikale Venstre kan ikke støtte det.

Vold er strafbar, når den er begået, eller når der er fremsat trusler om den. Sådan som det er formuleret her, kan man risikere at komme i fængsel, hvis man har en søn, der er voldelig. Det er fuldstændig som det forslag, der blev fremsat af Dansk Folkepartis formand ved dets landsmøde engang i efteråret.

Det er principper, der er fuldstændig uantagelige i et europæisk retssamfund. Og jeg skulle hilse og sige, at det samme synspunkt deles af Centrum-Demokraternes ordfører.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige, at med hensyn til multietniske grupper, nazistiske grupper og autonome grupper, som er nævnt i det her forslag, er det som sagt op til politiet at vurdere, hvem der i forbindelse med forskellige forbrydelser har været aktive her. Lige så vel som i det forslag om indførelse af et maskeforbud, justitsministeren kommer med nu, er det op til politiet at vurdere i den enkelte sag, om man mener, at der her er en gruppe af personer, der begår grov vold eller hærværk, som samfundet ikke kan acceptere, ganske enkelt.

Det er simpelt hen en opfølgning af grundlovens § 78, der siger meget klart, at vi ikke kan have grupperinger eller foreninger i Danmark, der virker ved vold. Og vi har jo alle sammen her i Folketinget skrevet under på, at vi vil overholde grundloven, og derfor er der da grund til at følge det op, helt klart.

Med hensyn til kommende regeringsdannelse tror jeg, det er svært at vurdere, hvad vælgerne går og mener, men det er klart, at det her

forslag står vi selvfølgelig ved, og vi mener faktisk, at De Radikale også burde støtte det, hvis de ville et ordentligt samfund her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Politiet har allerede efter gældende lov mulighed for at skride ind over for grupperinger, der virker ved vold, som det oven i købet står i vores grundlov.

Her drejer det sig om personer med tilhørsforhold, eller som hænger rundt – »har omgang med« – står der oven i købet i bemærkningerne – og det betyder altså, at blot man er nabo til eller måske har gået i klasse med eller er penneven med en, der har begået vold, er man også hjemfalden til straf. Det er helt uantageligt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er selvfølgelig klart, at fordi man er i familie med en, der udøver vold, betyder det ikke, at man på nogen måde bliver ramt af den her lov. Det, det handler om, er, at en gruppering af personer, f.eks. en nazistisk, voldelig gruppe eller en autonom, voldelig gruppe, selvfølgelig ikke skal have lov til at udøve deres ting, og det skal samfundet gøre noget ved, og det er det, beslutningsforslaget handler om.

Og må jeg så ikke sige til fru Elisabeth Arnold, at et af de problemer, der var, da man fra det udvalg, der skulle se på, om rockergrupper kunne gøres ulovlige her i landet på grund af rockerkrigen og de personer, der blev ramt af den, ja, det var jo, at man havde svært ved at vurdere, om det var en decideret forening, og derfor var det, at man på et tidspunkt droppede at gå videre med sagen, også fordi der blev en form for fred i miljøet.

Men hvis det her forslag bliver vedtaget, er det vores vurdering, at det i høj grad vil kunne bruges til at sige, at også foreninger, der virker ved vold eller hærværk, kan forbydes, altså at politiet i den konkrete situation kan gå ind og gøre noget ved situationen.

Vi fik så en rockerlov, der også virkede – den har i hvert fald virket her på kort sigt, men det er ikke sikkert, den virker på lang sigt – og derfor mener vi altså, at man skal have noget lignende, bare ikke når det gælder rockere, for dér har vi en lov, men vi har brug for noget lignende, når det gælder andre voldelige grupper som f.eks. autonome.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen netop definitionen af, hvordan en gruppering skal være, for at politiet skal skride ind, er jo så upræcis og så løs i fugerne, at politiet kan bruge den til hvad som helst. Det er ikke nødvendigt, at gruppen er etableret skriftligt eller ved anden form for formalia. Kendetegnet er, at gruppen er etableret uden nogen form for formalia.

Grupperinger anvendes derfor som betegnelse for alle løse, uformelle, ustrukturerede autonome samlinger af personer, der har et tilhørsforhold til den samme gruppering. Jamen det er jo alt muligt: venskabsforeninger, naboskaber, vejforeninger, opgange, hvad som helst. Mulighederne er legio. Det kan vi ikke gå med til.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning, og det er den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen her tror jeg egentlig, at den helt afgørende forskel på Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti er, at fru Elisabeth Arnold ikke har tillid til, at hvis man giver politiet den her mulighed eller giver politiet muligheden for at bruge et maskeforbud, så kan politiet administrere det, som borgerne gerne vil have det, som de lovydige borgere gerne vil have det. Det har fru Elisabeth Arnold ikke tillid til. Det har vi i Dansk Folkeparti.

Vi siger: Lad os da give politiet de muligheder, der er til stede for at komme efter de kriminelle bander, i stedet for bare at lade stå til. Og det er det, kernen i det her forslag handler om: at give politiet nogle muligheder. Vi har tillid til, at politiet vil bruge dem, som det er rimeligt, hvor Det Radikale Venstre grundlæggende har mistillid til politiet inspireret af Bjørn Elmquist og andre, som gang på gang har sat spørgsmålstegn ved politiets effektivitet og arbejde.

Derfor er det, at Det Radikale Venstre nok ikke vil støtte forslaget. Men det er faktisk et meget godt forslag, så man skulle tænke over det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har såmænd rimelig god tillid til politiet, men jeg vil blot gentage, hvad den konservative ordfører sagde om samme problemstilling. Den konservative ordfører har jeg den største tillid til, hans dømmekraft og hans ønske om at komme efter forbryderne, og han sagde, at selv han ville komme alvorligt i tvivl om, hvordan han skulle håndhæve en sådan lovgivning her. Så tror jeg også det ville være svært for politiet.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Vi har jo i strafferetten den grundsætning, at der skal være forsæt til at begå kriminalitet. Man skal altså være klar over, at det, man foretager sig, er kriminelt, eller at det er overvejende sandsynligt, at det, man gør, vil føre til en kriminel handling.

I det foreliggende forslag gøres det kriminelt at have omgang med folk, der begår kriminalitet. Man skal kunne straffes med op til 2 års fængsel, ikke for at begå noget kriminelt, men for at være sammen med nogle, som begår noget kriminelt.

Det er jo en ganske betragtelig udvidelse af forsætbegrebet, der som konsekvens – som der også er blevet gjort opmærksom på – vil føre til en fuldstændig vilkårlig retspleje og straffelove, der minder om dem, man havde i Tyskland fra midten af 1930'erne til 1945.

Men hvorfor skal vi begrænse denne nyskabelse fra Dansk Folkeparti til visse politiske, autonome, multi-etniske og lignende grupper, der virker ved vold? Hvorfor ikke generelt kriminalisere personer, som har kontakt med, har omgang med, andre personer, der begår noget kriminelt, f.eks. inden for uformelle strukturer, som virker ved hjælp af skatteunddragelser, momssvig eller bedrageri?

I Danmark har vi jo et kongerige, og det er ikke helt gennemsigtigt, hvilke strukturer og uformelle strukturer der er i det her kongerige, men jeg har personlig ved omfattende studier af danske ugeblade gennem årene kunnet se medlemmer af kongehuset sammen med folk, som enten er flygtet fra en retssag, som er dømt for lovovertrædelser, eller som står tiltalt i større straffesager. skal det ikke have konsekvenser for kongehuset?

Vi har i Danmark et erhvervsliv, som i en række formelle og uformelle strukturer er samlet, loger, VL-grupper osv. Fra tid til anden er der en fra en af disse VL-grupper eller loger, der må betale enorme skattebøder og erstatninger, ja endog afsonede hæftestrafte, noget, vi snart får afskaffet. Mon det ikke planlægges i de her grupper? Skal vi i det mindste ikke følge nyskabelsen fra Dansk Folkeparti og kriminalisere alle andre i de her VL-grupper, der har tilknytning til folk, der begår noget kriminalitet, herunder jo også flere departementschefer til nogle af de ministre, der sidder derovre?

Jeg synes, hr. Skaarup skulle overveje det. Det var en idé til det næste forslag. Problemet er bare, om hr. Skaarup tør det? Tør hr. Skaarup dét over for de kredse i toppen af dansk erhvervsliv, som hælder penge i Dansk Folkeparti? Eller er det her forslag blot endnu et led i kampagnen mod indvandrere og flygtninge og deres børn og børnebørn?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det var da i hvert fald et meget humoristisk ordførerindlæg, hr. Søren Søndergaard kom med.

Nu har jeg vist flere gange sagt her under debatten, at det, det handler om, er vold og hærværk, hvor vi mener, at der skal gøres en særlig indsats. Men jeg vil overlade det til hr. Søren Søndergaard at bruge vores gode idé, vores gode forslag, til måske selv at fremsætte det over for nogle af de grupper, hvor Enhedslisten mener det er meget vigtigt.

Og så kan jeg trøste eller bedrøve – afhængigt af, hvordan man tager det – hr. Søren Søndergaard med, at Dansk Folkeparti såmænd ikke får store tilskud fra bunkevis af organisationer eller fra erhvervslivet. Det vil vi gerne have, men det får vi faktisk ikke. Så det er bare ærgerligt. Den holder ikke rigtig.

Endelig vil jeg så sige til hr. Søren Søndergaard, at det jo egentlig er bedrøveligt, at Enhedslisten på den måde stiller sig op som de kriminelles beskytter, og at Enhedslisten ikke vil følge det initiativ op, som f.eks. hr. Jesper Kiel, som var inde som stedfortræder for Enhedslisten i Folketinget, kom med, nemlig at man skulle prøve at gøre noget ved de her grupperinger, f.eks. den her naziborg på Lange-

Derfor synes jeg egentlig, at Enhedslisten burde tænke sig om og, hvis man ikke vil støtte

det her forslag, så i hvert fald fremkomme med noget andet, der kan gøre op med, at vi har sådan nogle borgere, der på den måde undergraver demokratiet og virker ved vold, som det også er sagt af Svendborgs politimester at de gjorde.

Så mon ikke Enhedslisten skal komme med et ændringsforslag eller et selvstændigt forslag, der kan gøre op med de her grupper, for vi har brug for, at man ikke bare kritiserer, men selv kommer med noget andet i stedet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten er aldrig kommet med og vil aldrig komme med forslag, som betyder, at folk, der ikke har gjort noget som helst ulovligt, skal dømmes og kriminaliseres. Det overlader vi til Dansk Folkeparti. Så enkelt er det.

Der er ikke noget ulovligt i at pleje omgang med folk, der er i uformelle strukturer, og derfor har vi altså den opfattelse, at hverken dronningen eller de folk, der har siddet i VL-grupperne sammen med forskellige selvkabstømmere osv., bl.a. en række departementschefer, skal dømmes.

Vi har sådan set den samme opfattelse, når det gælder høj som lav, men vi kan konstatere, at det har Dansk Folkeparti ikke, og derfor vil Dansk Folkeparti jo mere og mere hente sin opbakning, også finansielt, fra dem, der er højt på strå, med start ved A.P. Møller-koncernen, og det vil selvfølgelig brede sig til andre på samme niveau.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ganske kort: Jeg tror godt, at hr. Søren Søndergaard ved, at det her ikke har noget at gøre med høj og lav. Det har noget at gøre med, at vi har nogle kriminelle grupperinger her i landet. Det viser statistikkerne med al ønskelig tydelighed. Volden er stigende, og derfor er der grund til, at vi her fra Folketinget klart markerer, at det vil vi ikke have med at gøre, og at vi vil sørge for, at det bliver der gjort noget ved, og at politiet har nogle virkemidler over for dem, der ikke er på den lovlige side af billedet.

Grundlæggende er det jo igen her sådan, at Enhedslisten ikke har tillid til, at politiet kan foretage de her vurderinger. Enhedslisten vil bare være imod, at politiet får flere muligheder for at gøre noget ved kriminaliteten, og derfor vil man jo heller ikke støtte et forslag fra regeringen om maskeforbud, man vil ikke støtte en

nedsettelse af den kriminelle lavalder, og man vil ikke støtte, at kriminelle udlændinge skal udvises.

Alle de ting, der er brug for, vil Enhedslisten ikke støtte, men vælger bare at gøre nar af forslaget og sige, at det har noget at gøre med høj og lav. Det har ingenting med det at gøre. Det har noget med vold og hærværk at gøre, og det er det, der står i forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, det har ikke noget med vold og hærværk at gøre. Det har noget at gøre med folk, der plejer omgang med folk, der øver vold og hærværk. Det har ikke noget med kriminelle at gøre. Det har noget at gøre med folk, der plejer omgang med folk, der begår kriminalitet, og den omgang er oven i købet defineret, som det er læst op heroppefra, som noget med uformelle og spontane grupper, der samles tilfældigt.

Det er ikke sammenhængende, og den slags forslag stiller Dansk Folkeparti kun, når det er i forhold til den lave del af befolkningen. Den slags forslag vil Dansk Folkeparti aldrig stille i forhold til den del af Danmark, den del af Overdanmark, som har en større og større respekt for Dansk Folkeparti.

Tove Videbæk (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området, hr. Jann Sjørnsen, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne fremføre følgende:

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte forslaget fra Dansk Folkeparti om retsforfølgelse af personer med tilhørsforhold til diverse grupperinger og gadebander, der virker ved vold og hærværk. Vi deler naturligvis ønsket om, at personer, der øver vold og hærværk, bliver retsfulgt, men det hjemler straffeloven også klare muligheder for.

Når Dansk Folkeparti i sit beslutningsforslag skriver, at gruppering anvendes som betegnelse for alle løse, uformelle, ustrukturerede, autonome samlinger af personer, ja, så har partiet også på det nærmeste selv fremført argumenterne imod forslaget. At retsforfølge personer med uformel tilknytning til sådanne grupperinger, uanset om de i et eller andet omfang øver vold og hærværk, er simpelt hen for løst et grundlag. Hvor meget skal man være tilknyttet for at blive retsfulgt for gruppens gerninger, også selv om man ikke personligt har overtrådt straffeloven?

Kristeligt Folkeparti mener, at vold og kriminalitet absolut skal bekæmpes, også gennem retsforfølgelse, men det er forbryderne, der skal straffes, og som politiet skal koncentrere sig om i stedet for at holde styr på, hvem der er løst tilknyttet disse grupperinger.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu kan jeg forstå, at fru Tove Videbæk taler på vegne af ordføreren, hr. Jann Sjørnsen, men jeg vil alligevel lige spørge Kristeligt Folkeparti: Når det er sådan, at man er så kritisk over for det her forslag, som jo prøver at gøre noget ved f.eks. Nørrebrouroighederne, hvor der er meget få anholdte og meget få fængslede på det her tidspunkt, hvad er det så, Kristeligt Folkeparti vil sætte i stedet? Hvad vil man gøre ved, at befolkningen på Nørrebro er utryg ved, at der stadig finder uroligheder sted? Hvad vil man gøre ved, at der er naziborge i Danmark, hvor der er personer, der måske ikke står med et gevær og skyder efter andre personer, men er med inde bag murene for at bakke dem op? Hvad vil man gøre ved det?

Hvis man ikke vil noget på det her område, så sker der jo heller ikke nogen ting, og det er der altså brug for.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Som jeg sagde i mit ordførerindlæg, deler vi naturligvis ønsket om, at personer, der øver vold og hærværk, bliver retsfulgt. Men det mener vi også at straffeloven hjemler. Der er klare muligheder, der er klare regler i straffeloven for det. Ud over det har politiet nu her med finansloven for i år fået bedre ressourcer.

Vi tror, at når der fokuseres mere på området og politiet har fået bedre ressourcer, skal det nok lykkes at gøre det bedre fremover.

Tom Behnke (FRI):

Jeg tror ikke – jeg kan i hvert fald ikke mindes det – at jeg i mine mere end 9 år i Folketinget nogen sinde fra noget parti har set et lignende forslag. Det minder mig lidt om – uden nogen sammenligning i øvrigt, og uden at jeg er kritisk i øvrigt – når f.eks. Jens Jørgen Thorsen skal lave et maleri: Man tager nogle meget store spande med noget maling i, og så begynder man fra en ende af, og så klasker man med en meget stor pensel maling på lærredet, indtil man til sidst ruller sig rundt i malingen, og så

lader man sig rulle hen over lærredet for sådan ligesom at få alt med på én gang. Det hele skal være der.

Og det er vel egentlig her, det er gået galt. Jeg tror egentlig, at Dansk Folkeparti har et oprigtigt ønske om at gøre et eller andet på det her område. Men det er, som om tastaturet, da man satte sig til computeren og begyndte at skrive, er løbet for stærkt. Alt er ligesom kommet med, men man har alligevel sat et punktum på et tidspunkt, hvor hr. Søren Søndergaard jo har fuldstændig ret i, at man så alligevel ikke tager alle med, og det er egentlig lidt synd. Hvis nu man skulle have lavet sådan et virkelig gennemført Jens Jørgen Thorsen maleri, så ville de være taget med, men det er de ikke.

Jeg vidste ikke rigtig, om jeg skulle le eller græde, da jeg læste forslaget, for man kan godt synes, det er morsomt, når f.eks. forslagsstillerne skriver: »Eksempelvis har flere rocker-, autonome, nazistiske og Nørrebrogrupperinger en optræden, der kunne forlede folk til at tro, at der er tale om en formelt dannet forening«.

Ja, det skal jeg lige love for. Altså det er da ikke kun noget, der kan forlede folk til at tro det. Sådan er det, og det er et faktum, at det er sådan, så det er da ikke noget, der kan forlede. Så jeg ved slet ikke, hvordan det skal forstås.

Nå, det næste, som er noget problematisk ved det her forslag, er så, at man skriver: »Der er derfor fortsat god grund til at interessere sig for de uformelle og ustrukturerede grupperinger«. Men hvad er dét? Er der overhovedet tale om en gruppe, hvis den ikke er struktureret? Næh, det er der vel egentlig ikke.

Det vil sige, at uanset om det er en gruppe eller det ikke er en gruppe, er alene det, at man er i nær kontakt med de pågældende personer, nok til, at man ifalders straf, endda en straf helt op til 2 års fængsel!

Det kan godt være, at der er nogle enkelte undtagelser, men jeg tror, at hovedparten af befolkningen efter en vedtagelse af dette forslag ville kunne anholdes, stilles for en dommer og idømmes fængsel i indtil 2 år. Vi får et stort problem, for hvem skal så passe på disse fem millioner mennesker, når de sidder i fængsel? Så mange fængselsbetjente har vi trods alt heller ikke her i landet. Så der ligger et problem i gennemførelsen af forslaget her.

Så ligger der et andet stort problem, for der står jo også: »Det er karakteristisk træk ved visse grupperinger, at de destabiliserer samfundet og ønsker at regere ... gennem frygt«. Ja, det

gør alle politiske partier f.eks. I enhver valgkamp hører vi jo politikerne, når de er til vælgermøder, hvad enten det er på tv eller i forsamlingshusene, agitere for, at hvis folk stemmer på modparten, bliver det så og så slemt og så og så frygteligt; man er simpelt hen som borger i landet nødt til at stemme på deres parti, for ellers går det rivende galt.

»Staubing eller kaos«, var det ikke at indgyde frygt i folk? Var det ikke med ønsket om at lave et andet samfund? Jo, det var det. Så ethvert medlemstilhørsforhold eller i øvrigt omgang med politiske partier ville herefter være strafbart og kunne straffes med indtil 2 års fængsel.

Jeg har for mit eget vedkommende ikke tænkt mig at stille op ved næste folketingsvalg, men jeg synes, det vil være synd, hvis alle mine kolleger ikke har den mulighed. Og derfor stemmer vi imod beslutningsforslaget.

Peter Skaarup (DF):

Ja, det sidste ordførerindlæg fra hr. Tom Behnke er egentlig også meget karakteristisk for andre partiers modtagelse af det her forslag: Man synes, det er meget morsomt at gå ind i sådan et eller andet pindehuggeri og finde et eller andet, som man synes lyder lidt sjovt eller lidt underligt, men man er ikke rigtig indstillet på her fra talerstolen at fortælle, hvad man så selv vil gøre ved de store problemer på retsområdet, som vi ser i dag.

Det var hr. Tom Behnke heller ikke, og jeg synes egentlig ikke, at der var særlig mange ordførere, der var indstillede på det. Jo, måske havde De konservative nogle bud på, hvad det var, de ville gøre i forhold til i hvert fald nogle dele af de samfundsproblemer, vi ser på retsområdet her.

Så vi må desværre konstatere, at som det ser ud lige nu, vil der ikke være mulighed for at få Folketingets opbakning til f.eks. at opløse nogle af de naziborge, hvorfra der udgår kriminalitet i Danmark, og der vil ikke fra et flertals side være mulighed for at komme efter de personer på Nørrebro, der gentagne gange laver kriminalitet, anden generationsindvandrere, der er med til at smadre Nørrebrogade. Der vil ikke være mulighed for, at man fremover kan gennemføre nogen initiativer, der kan give politiet nogle bedre virkemidler i den kamp, de konstant har for at komme grov kriminalitet til livs.

Derfor er vi altså i en situation, hvor det her forslag åbenbart ikke ser ud til at kunne vinde flertal, og det er så bare ærgerligt. Jeg kan så

kun opfordre de partier, som mener, at der skal ske nogle stramninger i retspolitikken her i landet, og som gerne vil stille sig på den lovlige del af befolkningens side, til at komme frem med deres bud på, hvad vi kan gøre ved problemerne.

Og må jeg ikke sige igen, at med hensyn til nazistiske grupperinger har vi i Sverige set en udvikling, der er uhyggelig, hvor man overfalder anderledes tænkende, hvor man forsøger attentat på musikeren Michael Wiehe. Det er ikke situationer, vi skal opleve i Danmark. Og her må jeg bare spørge: Skal der et nyt overfald i Danmark til, skal der grovere metoder til fra nazistiske grupper eller andre grupper, før politikerne herinde på Christiansborg vågner op? Det spørgsmål kan man jo stille efter at have hørt den holdning, der har været til debatten i dag.

Vi håber, at der er andre partier, der vil tage tråden op og prøve at komme med deres bud på, hvad de vil. Hr. Søren Søndergaard fra Enhedslisten er selvfølgelig velkommen til at lave et lignende forslag, når det gælder det, hr. Søren Søndergaard kalder den højere del af den danske befolkning, eller hvad det nu er, han siger, når det gælder selskabstømmere eller advokater, eller hvem det er, hr. Søren Søndergaard vil have med, men det, vi gerne vil i Dansk Folkeparti, har ikke noget med det at gøre. Det har noget at gøre med, at vi gerne vil beskytte den lovlige del af befolkningen mod tilfældige overgreb fra de her grupperinger. Og det bliver man nødt til at gennemføre på et eller andet tidspunkt, fordi der er en stigende volds-kriminalitet her i landet, og det er altså en kriminalitet, vi skal gøre noget ved. Vi skal stille os på politiets side i form af indgreb, der hjælper politiet, og ikke stille os på forbrydernes side, og jeg synes, der er en tendens til, at en række partier herinde, specielt SF og Enhedslisten, gør det.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Ja, så er debatten jo vendt derhen, hvor den ikke længere bare kan tages som udtryk for, at det er et sjovt forslag. Nu er det jo til at græde over, når hr. Peter Skaarup så argumentresistent og virkelighedsfjernt benægter enhver forhistorie i dette parlament. Det er til at græde over.

Hr. Peter Skaarup beskyldte mig og andre ordførere for, at vi aldrig kom med nogle bud

på: Hvad gør vi så? Det er simpelt hen direkte løgn. Man kan bare kigge i Folketingets forhandlinger, men det behøver hr. Peter Skaarup ikke, for hr. Peter Skaarup har haft sin gang i dette hus i mange, mange år.

Hr. Peter Skaarup ved, at jeg ikke kun tidligere på Fremskridtspartiets vegne, men også for Frihed 2000 har stillet det ene forslag efter det andet til, hvordan man tager fat på de problemer, og andre partier har på samme måde stillet det ene forslag efter det andet til, hvordan man tager fat på problemerne. Der, hvor uenigheden ligger, er, om det skal være så altomfattende som forslaget her, så enhver borger kan idømmes 2 års fængsel, hvis forslaget bliver vedtaget, og det er det, vi modsætter os. Vi har stillet forslag om maskeforbud for 10 år siden, og nu bliver det gennemført, bare for at tage ét eksempel. Hr. Skaarup kan ikke benægte virkeligheden.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup. (Ophold). Justitsministeren først, værsgo. Man skal bare lige markere.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg tager bare ordet, for at de, der måtte følge debatten, ikke skal forblive i den misforståelse, hr. Skaarup gjorde sig skyldig i på et tidspunkt, hvor han sagde, at han nærmest havde indtryk af, at min opfattelse af naziborgene afhang af, hvor i landet de var placeret, om det var i Nørresundby eller i Kædeby på Langeland. Det er ingenlunde tilfældet. Jeg har nøjagtig samme opfattelse, uanset hvor borgene er placeret, med hensyn til den utryghed, de skaber, og det ubehag, det er for naboer osv.

Den holdning, jeg gav udtryk for i forbindelse med etablering af naziborgen i Nørresundby, var netop, at hvis forholdene tilsiger det, kan politimesteren bruge den lovgivning, som er vedtaget af Folketinget, og som populært går under betegnelsen rockerloven. Den stedlige politimester har den som et redskab til at vurdere, om borgens etablering og dens eksistens udgør en fare og skaber utryghed for borgerne i nabolaget, fordi der er en gensidig rivalisering mellem dem, der har taget fast ophold i ejendommen, og andre udenfor, og at den derfor skal nedlægges.

Sådan er det både i Nørresundby og andre steder, hvor der måtte være sådan nogle borge. Der er nemlig sket det, at lovgivningen er blevet gjort permanent, og den retter sig ikke alene

mod rockere, men mod alle grupperinger, der udgør en fare og en risiko for naboer og sagesløse i øvrigt. Dette blot sagt for at rette den misforståelse.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil først lige sige til justitsministeren, at af de svar, vi har fået i Folketinget, dels på skriftlige spørgsmål og dels i samråd med justitsministeren, fremgår det, at justitsministeren i hvert fald er nået frem til – efter at justitsministeren selv på et tidspunkt sagde i tv, at man kunne bruge rockerloven over for den naziborg i Nørresundby – at det vil man ikke kunne gøre i situationen på Langeland, fordi der ikke er tale om indbyrdes rivaliserende grupper.

Men jeg har forstået, at det har der heller aldrig været tale om i Nørresundby, og på den baggrund var det, vi sagde til os selv i Dansk Folkeparti: Jamen når nu ikke rockerloven kan bruges hverken i Nørresundby eller på Langeland, er der brug for, at vi herinde på Christiansborg fremkommer med et forslag, der afgørende kan følge op på grundlovens § 78, og det blev altså forslaget her.

Men det, jeg efterlyser, er: Hvilke forslag vil justitsministeren komme med, når det nu er konstateret, at rockerloven ikke kan bruges? Så må justitsministeren qua sine egne udtalelser komme med et forslag til, hvad man så kan gøre, og noget skal der gøres efter vores opfattelse.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der er ingen forskel på den opfattelse, jeg har givet udtryk for tidligere, og det, jeg har givet udtryk for på skrift, når det drejer sig om anvendelsen af rockerloven mod andre grupper end rockere.

Hr. Skaarup skal lægge mærke til, at da regeringen konstaterede, at nu var rockerkrigen en realitet i Danmark, og mange borgere følte sig utrygge ved, at rockerne havde taget ophold i beboelsesejendomme i kvarterer, hvor der bor andre mennesker, gennemførte vi en lovgivning, som politimestrene kunne bruge. Den blev også brugt, og rockerborgene er nedlagt de steder, hvor de udgør den utryghedsfaktor. Det skete hurtigt, det skete effektivt, og det var en konsekvent reaktion, for vi vil ikke acceptere, at borgerne føler sig utrygge, og at nogle gensidigt rivaliserende grupper bruger ganske farlige vå-

ben mod hinanden, som også kan komme til at skade sagesløse.

Med hensyn til naziborgene i Nørresundby sagde jeg efter en voldsom demonstration vendt mod nazisterne, hvor man også anvendte ganske alvorlige redskaber mod politiet: Hvis det her udvikler sig, og der kommer den gensidighed, kan politimesteren i Aalborg bruge den lovgivning, som er vedtaget af Folketinget og gjort permanent, og den kan man i øvrigt anvende mod alle grupper. Der er ingen forskel på, om det er rockere eller ideologisk, politisk baserede grupperinger, hvis der er tale om gensidig rivalisering. Det synspunkt gjorde jeg gældende dengang, og det står jeg selvfølgelig ved.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning, og derefter går vi tilbage til anden ordførerrunde med fru Dorte Bennedsen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det var meget rart, at justitsministeren slog det fast, for det vil sige, at hvis der er tale om rivaliserende grupper, også i forbindelse med en naziborg, kan man altså bruge rockerloven til at gribe ind over for dem.

Så er mit spørgsmål: Hvis der nu er tale om ikke-rivaliserende grupper, hvis der f.eks. var tale om, at der fra rockerborgen på Langeland udgik overfald på og vold mod anderledes tænkende, men de anderledes tænkende ikke reagerede på det, og der altså ikke var tale om rivaliserende grupper, ville man så kunne bruge rockerloven? Jeg forstår justitsministerens svar sådan, at det kan man ikke, fordi der ikke er tale om rivaliserende grupper, og så er det, vi siger i Dansk Folkeparti: Nu fremkommer vi med et forslag, hvor der ikke behøver at være tale om rivaliserende grupper, men om voldelige grupper fra f.eks. en naziborg.

Det er det forslag, vi behandler her i dag, og så er det, jeg spørger justitsministeren: Ville det egentlig ikke være rimeligt at støtte det? Det kunne jo godt være, at der fandtes en gruppe, som ingen rigtig turde reagere imod, selv om den var voldelig, og det var faktisk det, der skete på Langeland.

Dorte Bennedsen (S):

Da vore taletidsregler efterhånden er blevet så snørklede, at det er svært at stille spørgsmål til

en ordfører, har jeg altså valgt at tage ordet i anden omgang, fordi hr. Peter Skaarup adskillige gange i løbet af denne time har sagt, at det drejer sig om vold og hærværk, og da hr. Skaarup senest var heroppe for et øjeblik siden, drejede det sig om voldelige grupperinger, og det var det, forslaget gik efter.

Enten taler hr. Skaarup mod bedre vidende, eller også er det et ualmindelig slet udformet forslag, der foreligger. Jeg vil godt henvide til bemærkningerne på side 3, spalte 1 forneden, hvor der står:

»Et tilhørsforhold eller omgang med enhver af ovenstående grupperinger eller grupperinger, der kan sidestilles hermed, vil være omfattet af beslutningsforslaget. Politiet må i lighed med, hvad der er intentionerne bag et maskeringsforbud, have mulighed for at vurdere bredt, om en person med rette kan antages at have et tilhørsforhold til en gruppering. I den endelige udformning af lovteksten må domstolene gives mulighed for at tolke gruppering og et tilhørsforhold hertil meget bredt.«

Her står ikke en lyd om, at det skal være voldeligt. Her tales om et tilhørsforhold eller omgang med disse grupperinger. Der står intet om, der er intet krav om, at personen, der skal straffes, skal have begået noget kriminelt. Han skal bare være så tåbelig at kende Hans Peter, der har lavet et eller andet kriminelt, så bliver han omfattet af forslaget. Det er det, dette forslag handler om i sin absurditet, og det er jo derfor, alle andre partier har taget afstand fra det, fordi det er ødelæggende for grundlaget for dansk retspolitik. Vi kan ved en anden lejlighed diskutere, hvad vi gør med hensyn til Nørrebro og naziborge osv., men det er jo ikke det, der er essensen af forslaget her.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes egentlig, det er meget underholdende at følge fru Dorte Bennedsen og fru Anne Bastrup i denne debat.

Fru Anne Bastrup sagde på et tidspunkt, at det ikke var så afgørende, hvad der stod i bemærkningerne – nej, det, det handlede om, var, hvad selve forslaget gik ud på – og nu siger fru Dorte Bennedsen her fra talerstolen, at det ikke er så afgørende, hvad der egentlig står i forslaget, men at det er bemærkningerne, det handler om.

Men nu kan fru Dorte Bennedsen altså ikke læse indenad, for det afsnit, fru Dorte Bennedsen

sen læste op, henviser lige præcis til de grupper, som begår vold og hærværk. Det er selvfølgelig kun, hvis de grupper begår vold og hærværk, det overhovedet er interessant at beskæftige sig med dem, og det står også på forsiden af forslaget. Sådan er det bare, og derfor er der ingen grund til at skabe mistænkelighed om forslaget, for det er kun vold og hærværk, der er tale om. Der er ingen grund til at diskutere andet, og hvorfor skulle vi spilde Folketingets tid med at fremsætte forslag, der ikke har noget med vold og hærværk at gøre? Det er dog underligt at have en sådan opfattelse. Selvfølgelig har forslaget kun ét eneste formål, og det er at komme vold og hærværk til livs. Det er det, det handler om.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er nok ikke så optimistisk med hensyn til, om det kan lykkes at overbevise hr. Peter Skaarup om noget som helst.

Jeg er da selvsagt klar over, at de grupperinger, forslaget taler om, er grupperinger, der udøver vold eller hærværk. Men det, som jeg hæfter mig ved, er, at tilhørsforhold til eller omgang med enhver af disse grupperinger eller grupperinger, der kan sidestilles med dem, er i sig selv strafbart. Nu kommer hr. Tom Behnke gående, og hvis hr. Tom Behnke er så tåbelig at kende nogle af disse grupperinger og omgås dem, er han omfattet af forslaget, og det skal oven i købet tolkes bredt af både politiet og domstolene, tolkes bredt. Jeg ved udmærket, at grupperingerne skal være voldelige, men den konkrete hr. Tom Behnke behøver ikke være voldelig for at blive omfattet af forslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg vil gerne sige til fru Dorte Bennedsen, at fru Dorte Bennedsen har fuldstændig ret. Jeg har min daglige gang her i Folketinget, og det er jo en samling personer, som netop falder ind under forslaget, og derfor kan jeg ifalde straf, op til 2 års fængsel.

Jeg er også nødt til at spørge fru Dorte Bennedsen, om fru Dorte Bennedsen har lagt mærke til, at der i den skriftlige fremsættelse, som er underskrevet af hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti, netop står »uro, ballade, vold, hærværk og frygt«. Lige præcis ordet frygt er også taget med, og derfor er de politiske partier også omfattet, og dem omgås jeg daglig. Jeg er

ikke selv medlem af et politisk parti i øjeblikket, men jeg omgås nogle, der er det, næsten daglig, og jeg ser også, hvad det er, de gør. Det er ikke altid, jeg griber ind over for det. Nogle gange argumenterer jeg imod det, men det er ikke altid, jeg griber ind over for det, så jeg kan ifalde straf, og jeg har endda forsæt til at være her.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Dorte Bennedsen hæfter sig meget ved nogle bemærkninger i forslaget. Jeg kan forstå, at fru Dorte Bennedsen og måske andre synes, at de er ikke skrevet på den helt rigtige måde, som fru Dorte Bennedsen og andre gerne ville skrive dem, og derfor skal mit spørgsmål til fru Dorte Bennedsen lyde: Hvis vi nu hjælpes ad med at finde nogle bemærkninger til intentionerne i forslaget, der er lidt mere tydelige og lidt mere forståelige for fru Dorte Bennedsen, vil man så være med til at støtte det i Socialdemokratiet?

Jeg kan godt forstå hr. Søren Søndergaard, der tidligere under debatten spurgte fru Dorte Bennedsen, om fru Dorte Bennedsen vil sige det samme under den debat, vi skal have om regeringens forslag om maskeringsforbud, som hun siger her. Intentionerne, virkemidlerne er nøjagtig de samme, vi ønsker her, for vi siger jo, at politiet må have mulighed for at bedømme i den enkelte situation, om der er tale om et halstørklæde, eller der er tale om et maskebal, eller hvad det nu er.

På samme måde siger vi med forslaget her, at politiet skal have de redskaber, det har brug for, og så kan det i den enkelte situation vurdere, om der er tale om noget, der skal bedømmes som noget kriminelt, eller om det ikke skal bedømmes som noget kriminelt. Det er altså nøjagtig de samme principper, der ligger i forslaget her.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg beklager, må jeg sige til hr. Peter Skaarup; et menneskesyn og et retssyn som det, der kommer til udtryk i dette forslag, får aldrig Socialdemokratiets støtte.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning, og det er den tredje og sidste.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen det er jo bare ærgerligt. Jeg troede ellers, man skulle være lidt konstruktiv, som Socialdemokratiet og regeringen gerne vil have at vi skal være. Når regeringen kommer med forslag, skal vi gerne være konstruktive og ikke bare afvise. Det er vi normalt altid, og det synes jeg også fru Dorte Bennedsen burde have været i forhold til det her forslag.

Må jeg så ikke bare lige gentage, for det nåede jeg ikke at skære fuldstændig ud i pap, at det er nøjagtig den samme diskussion, fru Dorte Bennedsen kommer ind i om kort tid, for nøjagtig de samme principper bruges i forbindelse med maskeringsforbudsforslaget, nemlig at det vil komme an på politiets vurdering af den enkelte situation. Det er også det, regeringen lægger op til med det forslag, og derfor kan jeg ikke forstå den mistillid, der her næres til politiet.

Endelig vil jeg sige, at faktisk skete der det, da fru Dorte Bennedsen læste op fra bemærkningerne, som var så forfærdelige, at fru Dorte Bennedsen lige netop udelod den del af bemærkningerne, hvor der står, at politiet i lighed med, hvad der er intentionerne bag et maskeringsforbud, må have mulighed for at vurdere bredt. Lige netop det dér med maskeringsforbudet udelod fru Dorte Bennedsen, måske fordi det ikke rigtig passede i hendes kram. Men det er nøjagtig de samme principper, der er gældende her.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Af det mest unøjagtige beslutningsforslag forsøger hr. Skaarup nu at skabe noget, der er nøjagtigt, noget, der skulle kunne læses ret ud af. Det kan man ikke, må jeg sige til hr. Skaarup, men når hr. Skaarup får vores lovforslag om maskeringsforbud til behandling, så vil hr. Skaarup forstå, hvori forskellen består.

Efter dette beslutningsforslag pålægges regeringen at skabe en lov, der gør det muligt at straffe folk, der har kendskab til og har omgang med personer.

Vores maskeringsforbud er et forbud mod, at man skjuler sin identitet i forbindelse med, at man planlægger at gå i gang med at lave hærværk, begå kriminalitet, som vi har set det på Nørrebro og andre steder, hvor man ønsker at komme i konfrontation med politiet. Det er noget helt andet. Vi straffer ikke dem, der har kendskab til, omgang med mennesker, der

skjuler deres identitet gennem maskering. Hr. Skaarup må forstå, at hr. Skaarup ikke kan begynde at bruge andres lovforslag til at gøre sit eget legitimt. Det er udtryk både for en retsopfattelse og i øvrigt også for et menneskesyn, som på ingen måde kan belaste andre, heller ikke mit forslag om at indføre maskeringsforbud.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan altså ikke forstå forskellen på forslaget om, at politiet skal vurdere, om der er tale om maskering til brug for en voldelig handling, voldelig demonstration, eller der er tale om, at vi i det her forslag siger, at man opholder sig på det pågældende sted i den pågældende naziborg eller ved den pågældende voldelige handling, der foregår ude på Nørrebrogade.

Forskellen på det kan jeg ikke forstå, for begge steder er der ikke nødvendigvis begået noget kriminelt på det tidspunkt, hvor politiet bliver opmærksom på, at der kan være et problem. I regeringens forslag er det op til politiets vurdering at se, her har han maske på, her skal vi gribe ind. I Dansk Folkepartis forslag opholder han sig oppe på naziborgen, her skal politiet gribe ind.

Forskellen kan jeg ikke se, og derfor er det det samme princip.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 4. februar 2000, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.49
